

[Grethe Philip.]

tages dette lovforslag, vil vi give samtlige i de erhverv, som lovforslaget berører — både dem, der klarer sig godt, og dem, der kæmper med store økonomiske vanskeligheder, både de dygtige, de mindre dygtige og de udygtige — et rentefrit lån finansieret af de øvrige skatteydere. Vi vil yde en økonomisk støtte, der udgår med de største beløb til de store erhvervsdrivende på feltet og med små beløb til små. Lovforslaget får dermed en betydelig slagside inden for landbruget, ligesom det også har slagside socialt over for andre betrængte skatteydere i andre erhverv. Vi vil privilegere et helt erhverv ad skattevejen.

Dertil kommer, at vi får meget vanskeligt ved at komme tilbage til normal momsindbetaling for landbrugere på linje med andre erhvervsudøvere, og at vi ved at give udsættelse med momsindbetaling betræder en overordentlig farlig vej med henblik på fremtidig skatteopkrævning via de erhvervsdrivende.

Jeg finder, at alt dette tilsammen gør lovforslaget så yderlig betænkeligt, at jeg må stemme imod dets vedtagelse her ved tredje behandling.

Morten Lange: Jeg kan tilslutte mig de bemærkninger, fru Grethe Philip fremførte, og vil gerne lægge til, at dette lovforslag, der jo har været udsat for en håndfast kritik både ved første og anden behandling, nu i sidste runde — nemlig i går — af finansministeren blev motiveret med, at de øvrige erhverv nu havde bedre adgang til billigere lån i kraft af rentesænkningen, mens dette ikke gjaldt for landbruget. Den argumentation er naturligvis urigtig. Landbrugets lånemuligheder afviger ikke på dette sæt fra andre erhvervs, og det forekommer mig, at regeringen ikke burde bringe et sådant argument frem.

Dertil kommer yderligere, at lovforslaget efter min mening er strukturforvridende i landbruget; det hjælper i særlig grad dem, som har en lille indgående og en stor udgående moms, og det vil altså igen sige, at det rammer skævt. Det er i alle henseender, som det er blevet meget hårdt præciseret mange gange, et uheldigt og uønskeligt lovforslag. Det er meget sørgeligt, at denne

samling skal have dette som sin sidste vedtagelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges med 94 stemmer mod 65.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om naturfredning.

(Lovforslaget (nr. 121) findes i tillæg A. sp. 3031, fremsættelsen i tidenden sp. 3356).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Bodil Koch: Det er mærkeligt, så papir kan tale, for når vi ser en førstebehandling af naturfredningsforslaget ligesom stikke hovedet ud under tyngden af tredjebehandling, kan man næsten få en fornemmelse af, at disse problemer stikker hovedet frem for at sige til os her på den sidste dag: I må ikke glemme os!

Vi ved jo alle sammen, hvor vigtigt det problem er, der rejses her med dette forslag til naturfredningslov. Kulturministeren bemærker netop i sin fremsættelsestale, at han fremlægger dette lovforslag til en absolut fri debat, og det må man forstå sådan, at det ikke er et egentligt regeringsforslag, men et oplæg til diskussion, et arbejdsgrundlag. Jeg ville næsten tro, at kulturministeren på samme måde som jeg i dag sender en vemodig tanke til det udmærkede naturfredningslovforslag, vi fik vedtaget her i tinget i 1963, men som så senere led sin berømmelige skæbne.

Mit parti er af den mening, at med vedtagelsen af det nu foreliggende lovforslag vil der kun være lagt en lovramme, som opfylder et mindstemål af de krav, vi bliver nødt til at tilgodese, hvis vi skal bevare det danske landskab så rigt, som det er, bevare dets rigdom, sådan at hele befolkningen kan nyde godt af den. Vi er ydermere klar over, at selv dette mindstemål kun kan nås, hvis vi erkender, at vi i de kommende år ganske